

Overvejelse, i Stedet for at lade Kommunen være en Afstemningskreds, at gaa over til at lade Skoledistriktet være Afstemningskreds. Skolen ligger som Regel centralt i sit Distrikt, og det vilde have til Følge, at det vilde blive meget lettere for Kvinderne — og for den Sags Skyld ogsaa for de ældre Mænd — at faa deres Stemme afleveret. Og det er dog Meningen med, at Kvinderne skal have Stemmeret, at de ogsaa skal have Adgang til at aflevere deres Stemme. I den Kommune, hvor jeg har mit Hjem, og som ikke hører til de udstrakte østjydske Kommuner, vil Forholdet, selv om vi lægger Afstemningsstedet mest centralt, blive det, at adskillige af Vælgerne vil faa 5—6 Kilometer til Valgstedet. Gik man derimod over til at lade hvert Skoledistrikt være Afstemningsdistrikt, saa vilde de 4—5 Skoledistrikter, vi har i Kredsen, alle sammen ligge saaledes, at der kun vilde blive mellem 1 à 2 Kilometer hen til dem. . . .

Første Viceformand (Stauning): Tiden for en kort Bemærkning er forbi.

R. Rasmussen: Jeg er ikke klar over, at jeg kun har faaet Ordet for en kort Bemærkning.

Første Viceformand (Stauning): Ellers havde det ærede Medlem ikke faaet Ordet nu. Det ærede Medlem har bedt om Ordet for en kort Bemærkning, og jeg gjorde udtrykkelig det ærede Medlem opmærksom paa, at det var Forudsætningen, da det ærede Medlem bad om Ordet.

R. Rasmussen: Jeg skal ogsaa straks være færdig.

Første Viceformand (Stauning): Tiden for den korte Bemærkning er omme. Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ellinger: Der er to Ting, jeg gerne vil bede den højtærede Minister om ogsaa at udtale sig om, naar han faar Ordet. Jeg fik det ikke med før, men kom senere i Tanker derom. Det ene er dette, at der staar, at 3,000 Vælgere eller 2 Kandidater

kan danne et Parti. Jeg vil gerne spørge, hvorfor den første Ting skal med. Jeg gaar ud fra, at man tænker sig, at 3,000 Vælgere i to eller flere Kredse i Forening danner et Parti, og da vil de ogsaa opstille mindst to Kandidater. Det forekommer mig, at det er nok, at to Kandidater kan danne et Parti, og Bestemmelsen om de 3,000 Vælgere kan da gaa ud af Verden.

Det andet er Lovforslagets Bestemmelse om, at Suppleringskandidater ikke tilkommer det Parti eller det Kandidatforbund, som ikke har faaet valgt nogen ved Enmandsvalget. Dette forekommer mig at være en ganske urimelig Bestemmelse, naar man indfører Forholdstalsvalgmaaden. Lad os f. Eks. tænke os, at der kommer en politisk Bevægelse, der er i Stand til at samle et stort Antal Stemmer paa f. Eks. 6 Kandidater, saa stort, at det gav dem Ret til at faa 3, maaske 4 Repræsentanter. Hvorfor i Alverden skal den Omstændighed, om de faar disse 3 eller 4 Folketingsmænd, være afhængig af den rene Tilfældighed? For det er jo kun en Tilfældighed, om nogen af dem bliver valgt i en Kreds. Det er en Bestemmelse, som er ganske i Strid med Forholdstalsvalgmaadens Princip, og som jeg ogsaa haaber, den højtærede Minister vil stryge.

Første Viceformand (Stauning): Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Det ærede Medlem fra Skelskør (R. Andersen) begyndte med at udtale, at Venstre loyalt vilde gennemføre den Overenskomst af 4. April, hvortil Partiet havde sluttet sig. Hvis mange Venstremænd vil gennemføre den med samme Loyalitet, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) har vist, at han agter at gøre, kan det jo nok lykkes disse mange Venstremænd at køre Grundlovsforslaget i Grøften, men saa vil Vælgerbefolkningen ogsaa vide, hvem der har Ansvar, og først og fremmest bebrejde Venstre, at de gik ind paa den Overenskomst, som de nu søger at gennemføre paa en saadan Maade, som det fremgik af det ærede Medlem for Horsens Landkreds' Tale. Men jeg haaber ikke,